

- **Koliko dugo ste profesor u Visokoj školi, u Vršcu?**

U Vršcu radim od 2010. godine, znači punih 8 godina. Pre razgovora za posao, koji sam imala sa profesoricom Grozdankom Gojkov 2010. godine, u Vršcu sam bila samo jednom. Međutim, već posle nekoliko dolazaka zavolela sam Vršac i veoma sam srećna što deo svog profesionalnog života provodim u njemu. Za razliku od Beograda, Vršac je miran i uređen grad. Arhitektura je predivna, ljudi su veoma srdačni, pejzaži predivni. Upoznala sam mnogo ljudi, kolega, studenata, saradnika u predškolskim ustanovama, što je sa ove vremenske distance zaista veliko bogatstvo za mene.

- **Koje predmete predajete?**

Studijski predmeti na osnovnim studijama koje predajem su Metodika razvoja početnih matematičkih pojmova 1 i 2 i Didaktičke igre. Na specijalističkim studijama Metodiku razvoja početnih matematičkih pojmova i izborni predmet Heurističke matematičke igre. To su predmeti koji pripadaju naučnoj oblasti iz koje sam doktorirala.

- **Da li ste zadovoljni načinom na koji ih studenti percipiraju i kako reaguju na Vašim predavanjima?**

Veoma sam zadovoljna kako studenti reaguju na predmete koje držim. Predavanja i vežbe su veoma posećeni, studenti su zainteresovani i vrlo angažovani. Promene koje smo uneli reformom nastavnih planova i programa pružaju mogućnost profesorima da organizuju nastavu na takav način da postoji kontinuirani rad i praćenje rada studenata tokom celog semestra. Najveći deo posla studenti završe pre polaganja ispita, tako da na ispitima nema iznenađenih i povređenih.

- **Da li predajete i na drugim fakultetima? Gde?**

U ovom trenutku ne predajem. Radila sam na Učiteljskom fakultetu u Beogradu, Višoj školi za vaspitače, takođe u Beogradu, pre integrisanja sa Učiteljskim fakultetom. Imam raznovrsna interesovanja, tako da sam u smislu nastave posvećena samo studentima u Vršcu.

- **Zašto ste se opredilili za ovu oblast?**

Još kao dete volela sam matematiku. Tome su doprinele dve važne osobe u mom životu, sa jedne strane majka, koja je oduvek isticala značaj učenja matematike u školi i koja je sa velikim oduševljenjem pričala o svom profesoru matematike u srednjoj školi. Sa druge strane imala sam učiteljicu koja je umela da nas zainteresuje za učenje matematičkih sadržaja, na takav način da bismo radije ostajali u učionici da vežbamo matematiku, nego što bismo išli na časove fizičkog. U višim razredima sam imala sreću da mi je razredni starešina predavao matematiku i fiziku i da je bio veoma posvećen učenicima koji su iskazivali dar za matematiku. Imali smo dobro organizovane pripreme za takmičenja i postizali odlične rezultate. Magistarske studije sam upisala na poziv mog

profesora, akademika Milosava Marjanovića, koji je smatrao da bi trebalo da se bavim Metodikom nastave matematike. Sve u svemu, autoriteti koje sam poštovala, kojima sam verovala i koje sam volela su me na tom putu podržavali, tako da nije bilo teško odlučiti se. Kada nešto volite i tako dugo radite, onda to postane i deo vas.

- **Šta mislite, šta je presudno u vašem radu, pa se mnogi studenti opredele da rade diplomski kod Vas?**

Moraću da se našalim malo. Jednom prilikom je dekan fakulteta rekao našem kolegi: „Ili si mnogo dobar, pa svi studenti biraju tebe ili nemaš nikakav kriterijum.“ Ja u stvari nemam odgovor na to pitanje. Mislim da i druge kolege imaju veliko interesovanje studenata za izradu diplomskih radova.

- **Šta nam možete reći o knjigama koje ste do sada objavili, kao i o naučnim člancima?**

Naučni rad je nešto što posebno zadovoljava moju radoznalost i za šta bih volela da imam malo više vremena. U početku pišete radove na teme koje vam drugi predlažu, a nakon toga i sami imate toliko pitanja, na koja ne znate da li ćete stići da odgovorite. Ne bih da nabrajam knjige, naučne radove, konferencije i projekte iz proteklih godina, pošto može biti dosadno za čitaoce, ali osvrnuću se na tekuću godinu. Iz štampe će do kraja jula izaći monografija pod nazivom Heurističke matematičke igre koja je rezultat dugogodišnjeg teorijskog i eksperimentalnog proučavanja sistema igara koji sam za predškolsku decu razradila. Upravo je izašao rad u jednom međunarodnom časopisu na temu uticaja igara na razvoj mentalnih predstava o predaritmetičkim pojmovima kod dece predškolskog uzrasta. Takođe je u našem časopisu Metodička praksa objavljen rad na temu značaja očuvanja klasične tipologije nastavnih časova za samostalnost dece u učenju matematike koji je inspirisan aktuelnim problemima u nastavi đaka prvaka.

- **Da li ste učestvovali u programu razmene profesora?**

Do sada nisam učestvovala u programima razmene, sa jedne strane zbog ostalih profesionalnih obaveza, a sa druge strane zbog porodičnih koje imam. Kod mene su prioriteta poslagani tako da na prvom mestu bude porodica, a na drugom profesija. Praktično sam od 1999. godine prvo majka, pa supruga i domaćica koja predstavlja stub porodice i na kraju profesorka. Sin je već odrastao momak koji je upisao fakultet ove godine, tako da se prostor za duža odsustva oslobodio. Verujem da ćemo suprug, koji je takođe profesor, i ja, naći načina da zajedno otputujemo na par meseci kroz programe razmene. Dobila sam poziv od profesora Matijevića da studentima u Zagrebu održim predavanje na temu preduzetništva za vaspitače i predstavim u formi studije slučaja dečiji klub Eureka koji sam osnovala.

- **Predstavite nam Dečji klub „Eureka“.**

Naučni i nastavni rad sa studentima dobija svoj pravi smisao onda kada rezultate možete primeniti u praksi. Nauka bi trebalo da unapređuje nastavni i obrazovni rad u školama i vrtićima, da bude motor koji jednu zemlju vuče napred. Eureka je osmišljena kao centar za širenje obrazovnih inovacija i mesto na kome se deca mogu družiti i učiti na nestandardne načine. Ona opstaje zahvaljujući komercijalnim programima koje roditelji prepoznaju kao korisne za svoju decu. Među njima je program Eureka koji je zasnovan na heurističkom pristupu učenju i sadržajima prirodnih nauka. Deca imaju priliku da koristeći metodologiju naučnih istraživanja, učeći putem otkrića i rešavanja problema dolaze do novih saznanja. Sa druge strane tu su još programi Kul kultura, Konstantin itd. Ovog leta realizovan je i program *Moj prvi biznis plan* sa ciljem podsticanja preduzetničkih ideja i razvoja finansijske pismenosti kod dece uzrasta 7 do 11 godina i koji je humanitarnog karaktera.

- **Da li, pored svih ovih aktivnosti, imate neki hobi?**

Moram imati. Hobi ljudima omogućava da se opuste i zadovolje onu dečiju potrebu za igrom u sebi. Moj suprug bi rekao da je moj hobi uređenje prostora, enterijera i eksterijera, pošto ne može da se oslobodi majstora već treću godinu za redom. Bez šale, volim prirodu i umetnost, pa samim tim i sve što je sa njima povezano. Imam svoj vrt sa organskim voćem i povrćem na Bukulji i tamo uživam u negovanju biljaka, pripremi domaćih proizvoda. Obožavam da kuvam, tako da su vikendi rezervisani za pripremu hrane, druženje sa porodicom i prijateljima. Veliki sam zaljubljenik u muziku, arhitekturu, slikarstvo, pozorište. Vrlo često organizujem likovne izložbe, koncerte za mlade umetnike. Privatno puno putujem sa porodicom, tako da nam je kulturno istraživanje novih podneblja uvek zabavno.

- **Da li možete da ispričate našim čitaocima neku anegdotu s predavanja ?** Ne pada mi na pamet nešto zanimljivo sada, ali ću vam reći kako je izledao moj prvi odlazak u vežbaonicu, u drugom semestru 2010. godine. Naime, profesor Stojanović je napisao raposred vrtića u koji treba da idem i kad sam stigla u Vršac shvatila sam da ne znam ni gde se objekat nalazi ni kako do njega do dodjem. Uхватила me panika da ne zakasnim na vežbe i onda sam kao u nekom rijaliti programu jurila tražeći taksistu da me sprovede do objekta. To je zaista trebalo videti, kako profesor traži svoj posao u Vršcu.

- **Šta biste poručili studentima koji su tek upisali našu školu?**

Prvo bih im poručila da su odabrali najlepši poziv na svetu. Rad sa decom je nešto što čoveka može najviše inspirisati i probuditi ono najbolje što ima u sebi. Jednom je naš proslavljeni reditelj Emir Kusturica rekao: „ Ko nije shavatio da decu i prirodu treba čuvati, taj ništa nije razumeo“. Ja se zaista slažem sa tim. Drugo, mlada osoba treba da neguje i čuva autentičnost i različitost koju poseduje. Ta različitost u prirodi, poreklu, jeziku, kulturi, sposobnostima, interesovanjima je najveća snaga koju ima. Ne treba da se

trude da budu isti sa drugima, da prepisuju od drugih, naprotiv treba da nastoje da razviju svoj lični stil vaspitanja i stil rada sa decom. To je put do kreativnih ljudi, do stvaraoca koji ostavljaju pečat u društvu. Na kraju bih rekla da je važno da razvijaju preduzetnički duh tokom školovanja, jer bez obzira na situaciju u zemlji, težeg dolaska do posla uvek postoji rešenje do kojeg mogu samostalno doći. U društvu u kome su dominantne uže porodice, a žene podjednako kao i muškarci uključene u procese rada, postoji naglašena potreba za zbrinjavanjem dece na adekvatan način. Neka o tome misle.

- Iz ličnog iskustva, tokom razgovora sa kolegama, mogla sam da zaključim da Vas studenti obožavaju... U čemu je Vaša tajna?

Neskromno bi bilo da ja razmišljam na takav način, ali možda intuitivno osećam tu njihovu otvorenost i privrženost u toku rada. Moj odnos prema mladim ljudima izgrađen je na pedagoškom znanju, ali i iskustvu u radu sa mojim profesorima, odnosno uzorima koje sam imala. Pre svega to je demokratski pristup uz poštovanje ličnosti svakog studenta, njegovih odluka i slobode izbora. Moja obaveza je da svakog studenta dovedem do stadijuma da položi ispit, sve ostalo je na njima. U tom kontekstu se trudim da održim njihovu pažnju i aktivan položaj tokom čitavog semestra, pomognem im da korak po korak dodju do neophodnog minimuma za polaganje ispita. Položena Metodika 1 je uslov za prisustvovanje vežbama i realizaciju aktivnosti iz Metodike 2 u vežbaonicama. Zbog rasporeda koji ne zavisi od nas, može se desiti da studenti koji ne polože Metodiku 1, moraju čekati naredno proleće, ili u najboljem slučaju oktobar mesec za polaganje Metodike 2. To može produžiti školovanje za čitavu godinu što ne bi imalo finansijskog, ali i drugog smisla za njih. Zbog toga ulažem dosta napora da do takvih situacija ne dođe. Sa studentima gradim partnerski odnos, imamo stalnu komunikaciju mejlom, obzirom da ja ne živim u Vršcu. Nekada se ta komunikacija odvija i u toku kasne večeri kada se oni pripremaju za vežbaonicu. U suštini mislim da oni prepoznaju moju nameru, izraženu volju i iskrenu podršku tokom cele godine. Često im u šali kažem da ne želim da oni budu neuspešni studenti, a ja neuspešan profesor čiji studenti padaju na ispitima. Ima još jedna bitna stvar kada je u pitanju način vrednovanja koji sam razradila. Nastavne predmete koje držim oslobodila sam u najvećoj meri od reproduktivnih znanja i učenja napamet. Neki memorijski fond mora da postoji, ali je značajnije razumevanje i praktična primena znanja. Studentima na pismenom ispitu dopuštam da koriste konceptualne mape koje su tokom proučavanja literature razradjivali, kao što je to nekada profesor dr Mladen Vilotijević nama to dozvoljavao. Ne radi se tu o prepisivanju na ispitima, radi se o tome da ne treba u glavi čuvati neke podatke koje u svakom trenutku možete pročitati u knjizi. Kada studente na specijalističkim studijama pitam da li žele tradicionalna predavanja i klasičnu formu pismenog i usmenog ispita ili rad na projektima, uvek izaberu ovo drugo. Projektna

nastava i rad na projektnim zadacima je situacija u kojoj oni meni postavljaju pitanja i jure me da dobiju informacije, a ne ja njih da iz njih izvlačim znanje. Malo sam situaciju u nastavi okrenula u suprotnom smeru, što zaista daje rezultate. U četiri koraka: *Istraži!- Kreiraj! – Primeni! – Proceni!*, studenti završavaju obaveze na specijalističkim studijama. Mislim da iz ovih predmeta učenje ne shvataju kao mučenje, već više kao rad na zajedničkim zadacima i projektima koji su tesno povezani sa praktičnim radom.

Na kraju bih zaključila da je sva tajna u ljubavi, da voliš ono što radiš i sa drugima podeliš ono što imaš i znaš. Tajna je i umetnosti, da svoje kompetencije u bilo kom poslu usavršiš do stadijuma umetničkog stvaralaštva, tako da za tebe više nema tajni u pozivu kojim se baviš.